

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Eu sunt Păstorul Cel bun și Mă dau pe Mine Însumi hrană și mângâiere, alin și tămăduire și Mă împart prin cuvântul gurii Mele și sunt din cer și vin pe nori, așa cum M-am suit la Tatăl la patruzeci de zile de la învierea Mea, după ce am petrecut încă alături de ucenici, pe care i-am încredințat deplin că sunt Fiul Tatălui, că sunt fără de moarte și că ei vor fi urmașii Mei din unii în alții până la venirea Mea pe nori, iarăși venirea Mea cea de la Tatăl la oameni, și iată-Mă venit cuvânt pe pământ la voi, o, fii străjeri în cetatea pe care am pregătit-o cu voi pentru ca să vin la voi și să-Mi las cuvântul scris în carte și să păstoresc cu el pe cei ce-Mi află și-Mi cunosc glasul și vin să umble cu Mine, și Eu cu ei, și iată-Mă în brațe cu tămăduiri fel de fel pentru cei ce-Mi țin urma și Mă au de Dumnezeu al lor pe pământ!

O, pace vouă, fiilor din cetate! Ne ridicăm să facem întâmpinare, că se strâng oițe la izvor ca să le dăm hrană și tămăduire și mângâiere, fiilor.

Pace și vouă, celor ce ați venit la izvor! Iar dacă veniți, vă învăț tămăduirea de tot ce dă să vă despartă pe voi de Dumnezeu, de Păstorul Care vă învață și vă dă viață din viața Lui. Am multe să vă învăț, și am mereu, iar voi aveți mereu nevoie de învățătura Mea, o, și apoi Îmi trebuie ascultare de la voi, fiilor, că aveți nevoie de ocrotire multă, și numai ascultarea vă face ocrotire, o, că n-a fost de când veacurile mai primejdioasă vreme ca în zilele acestea, când tot iadul a ieșit pe străzi și pe la vitrine ca să nu mai rămână nimeni pe pământ pentru Dumnezeu și să-și piardă toți vremea și viața și să-i murdărească satana pe toți în fel și chip cu toate câte atrage el omul, păcălindu-l mereu ca să învețe de la el și să nu mai caute nimeni cu adevărul și cu veghea în fața duhului minciunii cu fața fardată, și care îl face pe om să uite de moarte până la moarte, și apoi să vadă omul pe cine a slujit pierzându-și vremea vieții și sufletul, o, și nu e nimeni să-i spună omului că totul e numai minciună, că toate îl țin rob și îl dezbracă de viață pic cu pic, și că numai de partea lui Dumnezeu dacă stă, numai așa scapă de pierzarea cea veșnică și de minciuna care prin toate lucrează împotriva Mea și a omului, și iată, trebuie veghe, și tot timpul trebuie, o, fiilor.

Pe pământ nu mai este creștin cu viață în el pentru Dumnezeu, și nu este cine să-l strige și să-i spună și să-i arate calea și veghea apoi. Ca un copil care merge la școală fără să-și facă lecțiile și fără să învețe dacă merge la școală, așa sunt creștinii de pe pământ în vremea aceasta plină de minciună, și nu e nimeni să-l tămăduiască pe creștin de duhul pierzării care stă peste fiii oamenilor, peste inima și mintea și lucrarea lor de zi cu zi.

O, nu-i trebuie omului tot ce face el, tot ce caută el. Nu-i este de niciun folos nici pe pământ și nici în cer apoi. Nimic nu rămâne pentru el și de partea lui, căci toate sunt vremelnice până la sfârșitul lui pe pământ. Numai cei care umblă după Mine și cu Mine spre cer, numai aceia au aflat mersul și viața și salvarea, iar altfel de adevăr nu este pentru om.

O, îți pierzi vremea vieții, omule, și n-ai niciun câștig. Numai ce poți avea în cer apoi, numai aceasta înseamnă câștig în viață. Știu că-ți este greu să alegi așa, că te-ai învățat să-ți pierzi vremea și să te încanți prin tot ce dai tu să faci pe pământ, dar Eu, Domnul, îți sunt Păstor din cer venit cu norii la tine și trebuie să-ți spun că totul e zadarnic, fiindcă totul e trecător și te minte că faci, că ai, că știi, că poți, că stăpânești și că-ți trebuie. Tu însă ești învățat cu duhul minciunii și nu mai găsești răgaz să privești spre Dumnezeu, de la Care ai viața trupului și ocrotirea dacă o meriți, dar Eu sunt Păstor și te chem să-ți dau din cer viață și avere și veșnicie pentru ele. Tot ce faci tu pe pământ e pentru pierzare și-ți pierzi și timpul vieții, dar Eu vin spre tine și-ți arăt calea care te unește cu Dumnezeu, cu Cel ce ți-a spus că tot omul care caută să-și câștige sufletul și viața se va pierde, și că toți cei care își vor da lui Dumnezeu viața o vor câștiga.

Vin cu tămăduire, vin cu povață de viață sănătoasă în trupul tău, creștine păstorit din cer. O, numai Eu, numai Domnul este tot ceea ce poți să ai, și cu Care rămâi. De aceea te-am strigat și te-am povățuit să te dai lui Dumnezeu și să te hrănești cu El și să înveți cum să fii ca să Se poată da ție Domnul, și apoi să te păstrezi cu grijă ca să nu-L pierzi și ca să nu te pierzi de El.

O, iată ce ai de făcut, creștine păstorit din cer: ai de împlinit porunca vieții veșnice, și care te învață și-ți spune să-L iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din sufletul tău, din tot cugetul tău, și tot așa să faci și pentru aproapele tău, iar această lucrare a ta nu se pierde niciodată și se adună și este totul al tău apoi, căci dacă-L ai pe Dumnezeu ai totul și ai veșnic. Trebuie să înveți bine această lucrare înțeleaptă, nu doar să știi pe dinafară cuvintele acestei porunci dătătoare de viață veșnică, ci să le lucrezi cu pașii vieții tale, o, și nu trebuie nici bani, nici avere, nici stare, nici altceva ca să poți avea această întreagă agoniseală, după care, iată, nu mai umblă nimeni pe pământ, căci toți oamenii s-au stricat și se strică până la unul și-și pierde mintea și umblă goi de tot ce este bun și sfânt, și-și fac oamenii locuri de dezmăț între ei și de mângâieri ale trupului, o, și nu mai știe nimeni fața și gustul sfinții sfinte și se adună grămadă pe malurile apelor dezgoliți de tot, iar alții se duc și fac sport de tot felul ca diavoli din iad care se muncesc și muncesc pe oameni în fel și chip, o, și n-au oamenii nimic în cer din cauza pierderii vremii trupului numai pe gustul duhului lumii și al vrăjmașului de satana, care dă să-i învăluie în fericiri fel de fel pe toți, și îi așteaptă pe la răspântii ca să-i atragă și să le arate felurite fericiri și petreceri și gusturi, iar Eu, Domnul, Mă port pe nori și cuvintez peste pământ și ies în calea omului mințit de duhul lumii și-i spun că tot ce dă să-l încante pe pământ îl duce spre iad, spre plânsul și scrâșnirea dinților, precum este scris.

O, omule creștin, primește-Mă și pe Mine să-ți grăiesc, și apoi să ne iubim unul pe altul și să ne fim mângâiere în strămtorările de pe pământ, și îmbrăcăminte din cer pe vreme rea și să-ți fiu sare și dulceață a inimii, să-ți fiu cuvânt ceresc și cunoștință dumnezeiască în vremea aceasta plină de idoli fel de fel și de curse și de șerpi veninoși și de farmece turnate peste tot și de vrăji care schimbă omul la minte, și iată, îți stau în cale ca să-ți fiu de sprijin și să te rog cu lacrimi să părăsești păcatul și momelile lui, care te omoară pic cu pic, pas cu pas, și să te învăț să nu te desparți de Mine pentru voia ta, care nu te duce spre Dumnezeu, ci mai degrabă deprinde-te să faci tu voia Mea, să-L iubești pe Dumnezeu cu tot ce faci tu pe pământ, o, și vei fi fericit după ce vei gusta din plin din această viață dulce și mereu dulce, că numai un picuț dacă iei de la tine te pândește duhul lumii și te ia și te duce în lături ca să-ți faci voia ta.

O, fiilor, o, fiilor, M-am dăruit vouă cu atâta dor în zi de praznic de înviere și am luat cu voi Paștele Domnului. Aveți grijă de acum cum stați la masa Mea cu voi, aveți grijă să nu Mă dați pe jos, să nu vă fâliți, să nu osteniți. O, aveți grijă să faceți tot ce v-am învățat ca fii ai lui Dumnezeu între oameni pe pământ, fiilor.

Amintesc de felul cum l-am învățat pe Israel să stea la masa mielului pascal când l-am scos din Egipt cu mână dumnezeiască, înfricoșându-i pe egipteni ca să-i poată slobozi pe fiii lui Israel să meargă în țara Canaanului, și i-am învățat rânduiala mielului pascal și le-am spus să nu fie părtași la masa Paștelui decât numai cei tăiați împrejur și cei ce se vor tăia din alte neamuri, iar altfel să nu fie îngăduit nimeni să ia din Paști. O, dacă atunci așa am așezat Paștele ieșirii lor din Egipt, cu atât mai mult acum, când Eu Însumi sunt Mielul Care Se dă pentru viața oamenilor.

La începutul bisericii Mele pe vremea ucenicilor Mei aflaseră din unii în alții mulți și căutau mulți la masa de Paști și se amestecaseră păcătoși de tot felul, o, și s-a tras semnalul de alarmă și am poruncit prin Pavel apostolul să se scoată din biserică cei nepregătiți, cei străini de sfințenie, și care au îndrăznit de la ei putere și voie și din lipsă de veghe.

Iată, și acum dau povață sfântă, că nu-i de ajunsă doar chemarea, ci trebuie apoi să fii și ales, și apoi cu credincioșie multă și cu viață cunoscută de păstori bisericii așezați de Mine peste popor, ca să-Mi cerceteze îndeaproape mersul turmei pentru masă de Paști, ca nu cumva lupul să mănânce Mielul, așa cum am mai spus, și ca nu cumva să dea buzna careva care nu este cunoscut și cercetat îndeaproape

pentru mers frumos în turmă, și ca să fie tămăduire deplină în cei ce se dau lui Dumnezeu cu viața lor, cu dragostea lor, cu dorul din ei, că Mi-e dor de dorul de Mine în voi, fiilor care M-ați bucurat atât de mult ca să mănânc cu voi Paștele, ca să împlinesc cu voi această Scriptură întru împărăția Tatălui Meu cu voi pe pământ.

Mama Mea Fecioara vă umple de dor pentru Mine ca să fiți tămăduiți de voi înșivă și ca să vă fiu Eu ființă și viață, iubire și însănătoșire mereu, fiilor, și iată, te am la masa Mea cu ei, mamă, și te bucuri acum de bucuria Mea cu ei și de la ei, mama Mea.

— O, Te bucuri și ne bucurăm, Fiule Doamne, acum, după două mii de ani de așteptare a Ta ca să vii pe pământ cuvânt și să păstorești, iar bucuria mea e mare ca a Ta, și să ia din ea la masa Ta cu ei, și tămăduirea iubirii să le dăm lor, ca să iubească ei ceea ce nu pierе și nu vatămă, o, Fiule Iisus.

— O, mamă tămăduitoare de durerile cele fără Dumnezeu, voiesc să fac minuni cu ei, și iată, Mă port cu ei și lucrez ca acum două mii de ani când Mă împărțeam cu cuvântul peste mulțimi și cu tămăduiri mereu, o, și le dădeam să mănânce înmulțindu-le hrana pentru mii și mii mereu ca să-i fac să-Mi țină urma și să caute cu viața Mea în ei apoi. O, așa și acum lucrez, și le dau sprijin ceresc și inimi cerești celor ce Mă poartă ca să fiu cuvânt peste pământ, și au ei cum să pună masa mereu și să le dea mereu celor ce vin, și să lucreze ei mereu ca Mine, mamă.

O, fiilor păstoriți cu cuvânt din cer, pace vouă în zi de praznic de tămăduire peste voi! Aveți grijă și nu uitați acum de paza grădinilor și a caselor voastre, așa cum strămoșii români închinau după Sfintele Paști nouă zile de marți și nouă de joi ca jertfă pentru ocrotirea din cer peste gospodării și peste grădini și peste ei înșiși, ca să nu vină ape revărsate peste semănături și grindină peste roduri, și fulgere și trăsnete, și iată, nu vor oamenii să dea această jertfă, o, și pierd mult mai mult, și n-au rugă și jertfă spre cer. Voi însă luați această ascultare din părinți rămasă și opriți-vă în aceste nouă zile de marți și nouă de joi, și nu coaseți, nu împlețiți, nu spălați rufe, nu călcați cu fierul pe pânze, nu bateți cu ciocanul sau cu piatră, nu intrați să lucrați grădinile, nu faceți zgomot mare cu uneltele de lucru, iar Eu, Domnul, voi aduce vouă spor în celelalte zile din săptămână și veți fi binecuvântați pentru ascultare, fiilor.

Și vă cuprind acum în cuvânt de tămăduire și de mângâiere și vă rog și vă învăț să ascultați și să nu pierdeți cu nimic în schimb binecuvântarea pentru cei ce ascultă și cred ascultând.

Cântăm și în ziua aceasta Hristos a înviat, cântăm până la praznicul Înălțării Domnului, cântăm și ne zidim în Duhul Sfânt, o, fiilor, căci sunt zile de sărbătoare unele după altele și veți pregăti voi acum duminica apostolului Toma, și apoi duminica femeilor mironosițe, când vom slobozi pe cei adormiți ai noștri și le vom da din masa de Paști și lor, și vor fi cerul și pământul laolaltă cu zile de Paști în cetatea Mea cu voi, fiilor.

Vă am pe voi bogăția Mea pe pământ și Mă mângâi că vă am. O, așa să vă mângâiați și voi că Mă aveți cu voi, că vin din cer la voi și că vă păstoresc și vă cresc pentru cer, și că numele Meu de peste voi se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

04/17.04.2026